Sağlık hizmetlerinin sosyalleştirilmesi hakkında Kanun

(Resmî Gazete ile ilânı : 12.1.1961 - Sayı : 10705)

No. 224 — Kabul tarihi 5.1.1961

GENEL HÜKÜMLER

Kanunun gayesi

MADDE 1. — İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinde bir hak olarak tanınan sağlık hizmetlerinden faydalanmanın sosyal adalete uygun bir şekilde ifasını sağlamak maksadiyle tababet ve tababetle ilgili hizmetler bu kanun çerçevesinde hazırlanacak bir program dâhilinde sosyalleştirilecektir.

Terimler

MADDE 2. — Bu kanunda kullanılan terimlerin delâlet ettiği mânalar aşağıda gösterilmiştir :

Sağlık : Sağlık, yalnız hastalık ve mâlûliyetin yokluğu olmayıp bedenen, ruhen ve sosyal bakımdan tam bir iyilik halidir.

Sağlık hizmetleri : İnsan sağlığına zarar veren çeşitli faktörlerin yokedilmesi ve toplumun bu faktörlerin tesirinden korunması, hastaların tedavi edilmesi, bedenî ve ruhî kabiliyet ve melekeleri azalmış olanların işe alıştırılması (Rehabilitasyon) için yapılan tıbbî faaliyetler sağlık hizmetidir.

Âmme sektörü : Umumî ve mülhak bütçeli idarelerle husûsi idareler ve belediyeler ve bunlara bağlı teşekküller, sermayesinin tamamı Devlet tarafından verilmek suretiyle kurulan iktisadî teşekküller, idare ve murakabeleri 3460 sayılı Kanun hükümlerine tâbi teşekkül ve müesseseler, husûsî kanunlarla kurulan bankalar ve diğer teşekküller, sermayesinin yarısından fazlası Devletin veya yukarda yazılı müesseselerin elinde bulunan teşekküller ve bunların aynı nispetle iştirakleri ile vücut bulan kurumlar âmme sektörünü teşkil ederler.

Sağlık personeli : Sağlık personeli, sağlık hizmetlerinde maaş, ücret, yevmiye ve mukavele ile istihdam edilen ve bu sahada meslekî eğitim görerek yetişmiş olanlardır.

Bu hizmet sahasında çalışan ve yüksek eğitim yapmamış olanlar yardımcı sağlık personelidir.

Sosyalleştirme : Sağlık hizmetlerinin sosyalleştirilmesi vatandaşların sağlık hizmetleri için ödedikleri prim ile âmme sektörüne ait müesseselerin bütçelerinden ayrılan tahsisat karşılığı her çeşit sağlık hizmetlerinden ücretsiz veya kendisine yapılan masrafın bir kısmına iştirak suretiyle eşit şekilde faydalanmalarıdır.

Sağlık ocağı : Takriben 5 000 - 10 000 kişinin köyler grupu veya bir kasaba veya şehir ve büyük kasabalardaki mahalle grupları bir sağlık ocağını teşkil eder. Bunların il içinde idarî taksimata uyması icabetmez.

Temel prensipler

MADDE 3. — Sağlık hizmetlerinin sosyalleştirildiği bölge veya kurumlarda çalışan âmme sektörünün sağlık personeli ücret mukabilinde veya her hangi bir şekilde menfaat sağlıyarak serbest meslek icra edemezler. Telif ve tercüme hakları, konferans ücretleri, ilmî mükâfatlar gibi doğrudan doğruya hasta muayenesiyle alâkalı olmıyan kazançlar bu kayıttan müstesnadır.

MADDE 4. — Âmme sektörüne dâhil kurumlardan maaş veya ücret almıyan ve hiçbir şekil-

de aynî ve nakdî menfaat sağlamıyan hekim ve tababet şubeleri mensupları, - mer'î kanunların hükümleri dairesinde - mesleklerini serbestçe icraya ve hususi sağlık müesseseleri ve eczane kurmaya mezundurlar.

MADDE 5. — Sağlık hizmetlerinin sosyalleştirildiği bölgelerde yaşıyanların - ücretini şahsan ödemek şartiyle - sağlık hizmetlerini gördürmek üzere istedikleri sağlık personelini veya müessese ve eczaneyi seçmek hakları mahfuzdur.

MADDE 6. — Türkiye Cumhuriyeti hudutları içinde yaşıyan yabancı uyruklu şahıslar Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı tarafından hazırlanan bir yönetmelik hükümleri çerçevesinde ücret mukabili sosyalleştirilmiş sağlık hizmetlerinden faydalanabilirler.

4772 ve 5502 sayılı kanunlara tâbi yabancı uyruklu sigortalılar sosyalleştirilmiş sağlık hizmetlerinden faydalanırlar.

MADDE 7. — Âmme sektörüne dâhil kurumlarda çalıştırılacak sağlık personeli miktarı bu kurumların tâbi bulundukları kanunların hüküm ve esasları dairesinde alınan kadroları aşmamak şartiyle Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı tarafından ilgili bakanlıkların da mütalâası alınarak yapılacak teklif üzerine Bakanlar Kurulu tarafından tesbit edilir.

MADDE 8. — Sağlık hizmetlerinin sosyalleştirildiği bölgelerde, Millî Savunma Bakanlığına bağlı teşekküller hariç âmme sektörüne dâhil kurumlara ait sağlık hizmetleri ilgili bakanlıklarca müştereken hazırlanacak tüzükte gösterilen esaslar dairesinde Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı tarafından yürütülür.

Sosyal sigorta kanunları gereğince sigorta muameleleri için lüzumlu belgeler, Çalışma ve Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı tarafından müştereken tesbit olunan esaslar dâhilinde, sosyalleştirilmiş sağlık hizmetleri teşkilâtınca tanzim edilerek İşçi Sigortaları Kurumuna verilir.

Sosyalleştirme

Sağlık teşkilâtının kuruluş ve vazifeleri

MADDE 9. — Sosyalleştirilmiş sağlık hizmeti teşkilâtı : Sağlık evleri, sağlık ocakları, sağlık merkezleri ile hastaneleri, çeşitli koruyucu hekimlik teşekkülleri, sağlık hizmeti hususiyet arz eden yerler için kurulmuş sağlık teşekkülleri, sağlık müdürlükleri, bölge hastaneleri, bölge lâboratuvarları, sağlık personeli yetiştiren eğitim müesseseleri, Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı merkez teşkilâtı ve diğer Bakanlık ve kurumlarda Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı ile iş birliği yapmak üzere kurulmuş olan dairelerden teşekkül eder.

MADDE 10. — Bir sağlık ocağının hizmeti en az bir hekim ve yeter sayıda yardımcı sağlık personelinden teşekkül eden bir ekip tarafından yürütülür. Köylerde bu ekibe yardımcı olarak tesis edilen sağlık evlerinde yardımcı sağlık personeli vazifelendirilir.

Sağlık ocakları ve evleri her türlü koruyucu hekimlik hizmetleri, hastaların muayene ve tedavisi ile, sağlık ocağına kayıtlı şahısların sağlık sicillerini tutmakla mükelleftir. Ocak hekimleri yalnız kendi ocakları içinde adlî tabiplik vazifesi görürler.

Her ekibe sağlık hizmetlerini kifayetli bir şekilde yapacak motorlu veya gerekirse canlı nakil vasıtası, malzeme ve nüfusu 5 000 den az olan yerlerde ikamet eden personele kira mukabili lojman tahsis edilir. Bu kira miktarı Maliye ve Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı tarafından hazırlanacak bir yönetmelikle tesbit edilir.

MADDE 11. — Sağlık hizmetlerinin sosyalleştirildiği yerlerdeki her ilçede en az bir sağlık ocağı bulunur.

Sağlık merkezlerindeki sağlık personeli, ocaklarda çalışan personelin her türlü koruyucu hekimlik ve tedavi hekimliği hizmetlerinde onlara rehber ve yardımcıdır. Bu hizmetlerden kendi

uhdelerine verilenleri de bizzat ifa ederler. Sağlık merkezleri başhekimi kendisine bağlı sağlık ocaklarında çalışan personelin faaliyetlerini de denetler.

Sağlık merkezlerinin personel kadrosu ihtiyaca göre Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca tesbit edilir. Her sağlık merkezinde kadrolarında yazılı sayıda motorlu vasıta, sağlık hizmetlerini kifayetli bir şekilde yapacak malzeme ve nüfusu 5 000 den az olan yerlerde personele lojman verilebilir.

MADDE 12. — Hastaneler, sağlık ocaklarından veya sağlık merkezlerinden veya diğer hastanelerden gönderilen veya durumları âcil müdahaleyi icabettiren veya 13 ncü madde hükümlerine göre müracaat eden hastaları ayakta veya yatarak tedavi etmek ve uhdelerine verilen koruyucu ve sosyal sağlık hizmetlerini yapmakla mükelleftirler. Hastanelerdeki sağlık personeli sağlık ocakları ve sağlık merkezleri personelinin meslekî tekamülüne de yardım ederler.

Sağlık hizmetlerinin yürütülmesi

MADDE 13. — Sosyalleştirilmiş sağlık hizmetlerinden faydalanmak istiyen, âcil vâkalar haric, evvelâ sağlık evine veya sağlık ocağına başvururlar. Köylük bölgelerde sağlık ocağı hekimleri tedavi edemedikleri vâkaları, güç olması muhakkak bulunan doğumları sağlık merkezine, hastaneye sevki gereken âcil vâkaları hastaneye yollarlar. Sağlık ocağında hekim bulunmadığı hallerde yardımcı sağlık personeli hastaları - kendi salâhiyetleri dâhilinde olan müdahaleyi mütaakıp gerekirse - sağlık merkezine veya hastaneye sevk edebilir. Sağlık merkezinde tedavisi mümkün olmıyan hastalar veya mütehassıs müdahalesini icabettiren doğumlar hastanelere veya doğum evlerine sevk edilir.

Sağlık hizmetlerinin sosyalleştirildiği bolgelerde sağlık ocağı, sağlık merkezi ve hastanelerde hizmetin nasıl yürütüleceği Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca hazırlanan bir yönetmelikle tesbit edilir.

MADDE 14. — Sağlık hizmetlerinin sosyalleştirildiği bölgelerde hasta muayene ve tedavisi bu kanunun 16 ncı maddesi hükümleri dairesinde ücrete tâbi olan ilâç bedelleri ve aşağıda zikredilen haller hariç parasızdır.

a) Sağlık ocağı tarafından sevk edilmedikleri halde sağlık merkezlerine veya hastanelere, veya sağlık merkezi ve bir hastaneden diğer bir hastaneye sevk edilmeden hastanelere müracaat edenler (âcil vâkalar hariç),

b) Sağlık hizmetlerinin sosyalleştirilmediği bir bölgeden gelip de müracaat ettiği ocak bölgesinde ikâmetleri 90 günü aşmamış olanlar (Mahallin mülkî âmirlerinden fakirlik belgesi alanlar hariç),

c) Bölgede yaşıyan halkın çalışma saatleri nazarı itibara alınarak tâyin edilen mesai saatleri dışında ve tatil günlerinde nöbetçi olmıyan hekim ve yardımcı sağlık personeline muayene ve tedavi olmak istiyenler,

Sosyalleşmiş bölgelerden her hangi bir sebeple geçici olarak ayrılan ve kendi ocak hekimleri tarafından verilen sağlık fişlerini ibraz edenlerin muayenesi bulundukları yerlerdeki ocak hekimleri veya bunların hastayı sevk ettikleri müesseselerde veya şahıs sağlık hizmetlerinin sosyalleştirilmediği bir bölgeye gittiği takdirde orada Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığınca tâyin edilen müesseselerde ücrete tâbi değildir.

MADDE 15. — Sağlık hizmetlerinin sosyalleştirildiği bölgelerde hastaların muhtacolduğu ilâc ve tedavi vasıtaları köylerde ve serbest eczanesi bulunmıyan yerlerde sağlık teşkilâtı veya Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı tarafından işletilen eczaneler tarafından temin edilir. Bu eczane ve teşekküller serbest eczane bulunmıyan yerlerde serbest meslek icra eden hekimlerin muayene ve tedavi ettikleri hastalara da ilâç satarlar.

Bir yerde serbest eczane bulunduğu halde bu eczanede bulunmıyan ilâçlar da Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı teşkilâtı tarafından temin edilebilir.

MADDE 16. — Sosyalleştirilmiş sağlık hizmetleri gören teşekküller tarafından parasız veya bedelinin bir kısmı veya tamamı hastalar tarafından ödenerek alınacak ilâç ve tedavi vasıtalarının listeleri her yılın ilk ayında Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı tarafından ilân edilir. Liste harici ilâç ve tedavi araçları bedeli hastalar tarafından ödenmek suretiyle alınır.

Sosyalleştirmenin tatbik ve teşmili

MADDE 17. — Bir bölgede sağlık hizmetlerinin iyi bir şekilde yürütülmesi için gereken tesisler, lojmanlar, malzeme, araçlar ve personel temin edilmeden o bölgede sosyalleştirme plânı tatbik edilemez.

MADDE 18. — Sağlık hizmetlerinin sosyalleştirilmesi hususundaki plânın tatbikatına rehber olmak üzere gereken kılavuz bölgelerin nerelerde kurulacağı Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulunca kararlaştırılır.

Sosyalleştirme plânı bütün yurda kademeli surette teşmil edilirken sağlık hizmetlerinin hangi bölgelerde ve ne zaman sosyalleştirileceği de Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının teklifi ve Bakanlar Kurulunun kararı ile tesbit edilir.

MADDE 19. — Âmme sektörüne dâhil kurumlara bağlı sağlık idare ve teşkilâtında yardımcı sağlık personeli yetiştiren okullarda ve kendi mensuplarına veya muayyen meslek gruplarına sağlık hizmeti yapan kurumlarda çalışan personele bu kanunun 3 ve 26 ncı maddelerinin hükümlerinin ne zaman tatbik edileceği bağlı oldukları bakanlıkların, aynı hükümlerin Tıp Fakültelerinde tatbik tarihi, Üniversite Senatosunun kararı ve Millî Eğitim Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulu tarafından kararlaştırılır.

MADDE 20. — Sosyalleştirme bu kanunun neşri tarihinden itibaren en geç 15 yıl içinde bütün memlekete teşmil edilecek ve 19 ncu maddede yazılı teşekküllerde çalışan sağlık personeli de bu müddetin bitmesinden önce bu kanun hükümlerine tâbi olacaktır.

Özel Daire, Genel Kurul ve mahallî sağlık kurulları

MADDE 21. — Sağlık hizmetlerinin sosyalleştirilmesi işlerini plânlamak ve Bakanlığın diğer daireleri ile iş birliği yaparak yürütmek üzere Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığında bir (Özel Daire) kurulur.

MADDE 22. — Sağlık hizmetlerinin sosyalleştirilmesi faaliyetinin yürütülmesi ve değerlendirilmesi konusunda Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına görüşlerini bildirecek, tavsiyelerde bulunacak ve bu konuda halk ve çeşitli kurumlar arasında iş birliği sağlıyacak bir Genel Kurul teşkil edilir. Bu kurul Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığından tâyin edilecek veya vazifelendirilecek yeter sayıda mütahassıs ile üniversitelerin, bakanlıkların, Devlet Plânlama Teşkilâtının, İşçi Sigortaları Kurumunun, Türk Tabipleri Birliğinin, Türk Eczacılar Birliğinin, Türk Veteriner Hekimleri Odaları Birliğinin göndereceği salâhiyetli temsilcilerle il sağlık kurullarının göndereceği birer temsilciden teşekkül eder. Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının talebi üzerine yukarda adı zikredilmiyen kurumlar da Genel Kurula daimî veya muvakkat temsilci gönderir.

Genel Kurul mutadolarak yılda bir kere toplanır. Kurulun Başkanı Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı veya görevlendireceği bir zattır Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı, Genel Kurulu veya Genel Kurulun bâzı üyelerinden teşkil edeceği istişare kurullarını toplantıya çağırmaya salâhiyetlidir.

Genel Kurul üyelerinden 3656 ve 3659 sayılı kanunlara tâbi olup da toplantılara Ankara dışından geleceklere kanunî yollukları Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı tarafından, bunların dışında kalanlara yollukları Maliye ve Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlıkları tarafından tesbit edilen esaslar dâhilinde ödenir.

MADDE 23. — Sosyalleştirilmiş sağlık hizmetleri teşkilâtı ile halk arasındaki münasebeti temin maksadiyle sağlık ocaklarında, sağlık merkezlerinde ve illerde, sağlık kurulları kurulur. Bu kurulların kuruluşu, çalışma tarzları ve toplantı zamanları Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı tarafından hazırlanan bir yönetmelikle tâyin edilir.

Bu kurullar halkın sağlık teşkilâtından istediği hususları ilgililere duyurur. Hizmetlerin başarı ile yürütülmesi için halkın eğitilmesine ve teşkilât ile maddî ve mânevî iş birliği yapmalarına yardım ederler.

Personele dair hükümler

MADDE 24. — Sosyalleştirilmiş sağlık hizmetlerinde vazife alanlar vazifeye başladıkları günden itibaren 3 yıl hizmete mecburdurlar. Bu müddet zarfında ilgili kurumları bunları her hangi bir mahalle ve her hangi bir sağlık vazifesine nakledebilirler.

3 yıllık müddetin hitamından en geç üç ay evvel istifa edeceğini bildirmiyen sağlık personelinin hizmet müddetleri 3 er yıllık devreler için uzatılmış sayılır.

Sağlık personelinin nakil ve tâyinleri; istekleri, bir bölgede muayyen bir süre hizmet etmiş olmaları, kadro durumları, sağlık halleri, çocuklarının tahsil durumları, vazifede gösterdikleri başarı gibi hususlar göz önüne alınarak Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı tarafından hazırlanacak bir tüzük ile tesbit edilir.

Sosyalleştirilmiş sağlık hizmetlerinde 3 yıllık vazifeyi tamamlıyanlar bu müddetin hitamından itibaren üç ay içinde istifa etmedikleri veya kurumlarınca sosyalleştirilmiş sağlık hizmetlerinden gayri bir vazifeye tâyin edilmedikleri takdirde yeniden 3 yıl - yukarda zikredilen hükümler dairesinde - istihdam edilirler. Personelin 3 yıllık devreler sonunda hizmetlerinin temdidi emekliye ayrılıncaya kadar aynı şekilde devam eder.

Tâyin edildikleri yere gitmiyenler veya vazifesini terk edenler hizmetten çıkarılırlar. Bu suretle hizmetten ayrılanlar 1 yıl müddetle âmme sektöründe her hangi bir vazifeye tâyin edilemezler ve çalışmakta oldukları il dâhilinde bir yıl müddetle serbest sanat icra edemezler.

MADDE 25. — Sağlık hizmetleri sosyalleştirilmiş illerde çalıştırılan hekimlerin istihdam yetkisi Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına, yardımcı personelin istihdam yetkisi ise il sağlık müdürlerine aittir. Sosyalleştirilmiş sağlık hizmetleri personeli tâyin edildikleri vazife dışında, tâyin makamı tarafından uygun görüldüğü hallerde âmme sektörüne ait başka bir sağlık hizmetini de günlük resmî mesai süresini aşmamak şartivle ek ücret veya maaş almadan ifa ederler. Mahallin sağlık âmiri, sağlık personeline zaruret halinde kısa süreli geçici vazifeler verebilir.

MADDE 26. — Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı veya ilgili bakanlık, sağlık hizmetlerinin sosyalleştirilmiş olduğu bölgelerde kadro mevzuu olan hizmetlerinde mukavele ile sağlık personeli istihdam eder.

Sağlık personeline mukavele ile verilecek ücret miktarları bu meslek mensuplarının umumî serbest kazanç seviyeleri, hizmet süreleri, ihtisasları, işgal ettikleri mevkiin önemi, yaptıkları vazifenin ağırlığı ve çalıştıkları bölgelerde mâruz kaldıkları mahrumiyet şartları göz önüne alınarak Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının teklifi ve Devlet Personel Dairesinin tesbit ettiği esaslara göre Bakanlar Kurulunca tâvin olunur.

2847, 3656 ve 3659 sayılı kanunlara tâbi daire ve teşekküllerde istihdam edilen personelden sosyalleştirilmiş bölgelerde istihdam edilenlerin istihdamları müddetince emeklilik, kıdem ve terfi hakları mahfuzdur. Bu gibi kimseler sosyalleştirilmiş bölgelerden ayrıldıkları zaman iktisabetmiş oldukları emeklilik ve terfi dereceleri nazarı itibara alınarak nakil ve tâyinleri yapılır.

MADDE 27. — Ücret mukabili muayene ve tedavi edilen hastalardan ücret, hizmeti yapan sağlık personeli tarafından, makbuz mukabilinde tahsil edilir.

MADDE 28. — Sosyalleştirilmiş hizmetlerde çalıştırılan karı veya kocanın aynı mahalde ayrı iki teşekkülde çalıştırılmaları mümkün değilse bunlar aynı hizmet yerine tâyin edilebilirler.

Malî hükümler

MADDE 29. — Sağlık hizmetlerinin sosyalleştirildiği bölgelerdeki inşaat, Bayındırlık Bakanlığınca tercihan yapılır.

MADDE 30. — Sağlık hizmetlerinin sosyalleştirildiği bolgelerde âmme sektörüne dâhil kurumların sağlık teşekküllerine ait binalar, malzeme, ilâç ve eşya Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığının lüzum gösterdiği ve iş emniyetini tehdidetmediği takdirde aşağıdaki esaslar dairesinde Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına devrolunur :

a) Devlete ait binalar Maliye Bakanlığınca Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı emrine tahsis olunur.

b) Sermayesinin tamamı Devlete ait İktisadî Teşekküllerden Hazineye devredilecek binaların iktisap bedellerinden amortisman bedelleri çıkarıldıktan sonra geri kalan bakıye bu teşekkülün sermayesinden tenzil edilir. Binalar Hazine adına tescil edildikten sonra Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı emrine verilir.

c) Bir kısım sermayesi hakikî veya hükmî şahıslara aidolan âmme sektörü müesseselerinin malı olan binaların devrinde Devlet hissesine düşen kısım hakkında (b) fıkrasındaki gibi muamele yapılır. Hakikî ve hükmî şahısların hissesi kendilerine ödenir.

d) İşçi Sigortaları Kurumuna ait sağlık tesisleri, binaları, tıbbî malzeme, eşya ve ilâçlar, iktisap bedeli verilmek suretiyle, Sağlık ve Sosyal Yardım ve Çalışma Bakanlıkları tarafından müştereken tesbit edilecek esaslar dairesinde Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına devredilir.

(a), (b) ve (c) fıkralarında yazılı binalarla eşya, malzeme ve ilâçların devrine ait diğer hususat Maliye, Sağlık ve Sosyal Yardım ve ilgili Bakanlıklar arasında müştereken tesbit edilecek esaslara göre yürütülür.

MADDE 31. — Sağlık hizmetlerinin sosyalleştirildiği bölgelerde hususî tababet icra edenlerin - istedikleri takdirde - sanatlarını icra için kullandıkları alet, makina, cihaz ve malzemeden işe yarar olanlar Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığı tarafından satınalınabilir.

Satınalma bedeli; malzemenin maliyeti, amortismanı, satınalındığı tarihteki râyiç fiyatı göz önünde tutularak Maliye, Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlıkları tarafından kurulacak bir komisyon kararı ile tâyin olunur.

MADDE 32. — Sosyalleştirilmiş sağlık hizmetlerinde ücretli olarak muayene ve tedaviye tâbi şahıslardan alınacak ücretlerin miktarı Maliye ve Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlıkları tarafından müştereken tesbit ve ilân olunur.

MADDE 33. — Sağlık hizmetlerinin sosyallestirildiği bölgelerde belediye sağlık hizmetlerinden olan su, lâğım, mezbaha ve temizlik işleri, umumî yerlerin, taşıtların ve meskenlerin teftişi, haşarat ve gıda kontrolü, mezarlıklar gibi çevre sağlığı hizmetleri belediyeler tarafından yürütülür.

Sağlık hizmetlerinin sosyalleştirildiği bölgelerde belediyelerin çevre sağlığı hizmetleri dışında kalan sağlık hizmetleri, Hükümet tabipliği vazifeleri ve belediyenin çevre sağlığı hizmetlerinin murakabesi sağlık ocakları hekimleri tarafından ifa edilir ve bu bölgelere ayrıca Hükümet tabibi tâyin edilmez

GEÇİCİ MADDE 1. — Bakanlar Kurulu tarafından tesbit edilecek olan kılavuz bölgelerde sağlık hizmetlerinin sosyalleştirilmesi için hazırlıklara 1 Mart 1962 de ve tatbikata Bakanlar Kurulunun tesbit edeceği tarihte başlanır.

Sosyalleştirme - Kılavuz bölgelerde elde edilen neticeler göz önüne alınarak - en geç 1 Mart 1964 ten itibaren kademeli olarak yurda teşmile başlanır.

GEÇİCİ MADDE 2. — Sağlık hizmetlerinin sosyalleştirilmediği bölgelerde âmme sektörüne bağlı kurumlarda sağlık hizmetleri kendi usul ve mevzuatına göre yürütülür.

GEÇİCİ MADDE 3. — Âmme sektörüne dâhil kurumların, sağlık hizmetlerinin sosyalleştirildiği bölgeler dâhilinde bulunmakla beraber sosyalleştirmenin henüz teşmil edilmediği bölgelerdeki mensuplarının hizmetine de cevap veren sağlık müesseselerinin 35 nci madde hükümleri gereğince Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanlığına devri, kurumu talebettiği takdirde sosyalleştirmenin bu kurumun teşkilâtı olan her yere teşmil edilinceye kadar tehir edilir.

MADDE 34. — Bu kanun neşri tarihinden itibaren yürürlüğe girer.

MADDE 35. — Bu kanunu yürütmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.

7 Ocak 1961

Türkiye Cumhuriyeti Devlet Başkanlığına yazılan tezkerenin tarih ve numarası :	7 . 1 . 1961	1/183
Bu kanunun ilânının Başbakanlığa bildirildiğine dair Devlet Başkanlığından gelen tezkerenin tarih ve numarası	7 . 1 . 1961	4/43